

то да вникнатъ пакъ въ природа-та сполучиха да развѣятъ въ себѣ си, въ дѣца-та си всыте чувствованія, кон-то намъ подава природа-та за да не пропаднеме въ злосчастіе.

Но понеже и въ най добропорядочна-та душа возбуждаются по нѣкогда помраченія, когда нѣкой ся нахождаше отъ нихъ опечалень, вси-те той часъ притичахася околѣ му, и го избавляваха отъ горестны-те мысли со сожалѣніе по вече нежели съ разсужденія. Всякій употребляваше камъ това особливый свой характеръ; Маргарити, съ една будна веселость; а госпожа Латуръ, челоуѣколюбиво богословіе, а Виргинія нѣжны привѣтливости; а Павелъ искренность и сердечна любовь. Даже и Марія и Домингъ приходяха за негова помощъ сожалѣваха го ако бѣ опечалень, или плачаха ведно ако онъ плачаше. Така ся сплитатъ немощи-те растѣнія за да ся упрать на една выхрушка.

Алѣтъ ходяха вси-те недѣлы да чувать литургія-та въ Памплемуска-та церква, на която камбана-та гледашъ тамо верху полѣна-та. Дохождаха тамо богати жители съ паланкини, кон-то имъ ся ревнеше согласіе-то и единоедушіе-то на две-те домородства, и многожды по-